

AK-29

Zvláštní příloha 11. Román na pokračování DAVOS, autoři Kačur, CHáb, pokračování šesté

na policiče nad šicím strojem, aby se provlnila Lukáčkovou eustachovou trubicí někam do hlubin jeho hlavy, která byla najednou vytržena z netečnosti zprávou o autonehodě nedaleko sanatoria Berghof, o níž toho nemohl vědět nic bližšího, ale my se to pokusíme napravit. Mader zamířil přímo k mistru Chábovi, aby se toho divného pána zeptal na žlutou obálku, což se také stalo a dostalo se mu zdvořilé odpovědi, že nic takového nenašel a totéž se dozvěděl od personálu, takže v tomto ohledu si brzy sjednal jasno. Zkrátka mu bylo náhle jasno, že má průser jako Brno, ale nám to zase tak jasné a přímé nepřipadá, zejména jeho cesta restaurací ke stolečku mistra Chába nebyla tak přímočará jak by to snad mohlo vypadat na první pohled. Celý jeho výstup a krátký rozhovor vlastně svým způsobem nevnímala jenom dvě velká zrcadla umístěná na protilehlých stěnách, jedno nad barem a druhé naproti nad tiše pijícím polákem, která odrazila celý ten děj přímo nekonečněkrát, ale také různí návštěvníci včetně Chába a číšníků to vnímali po svém a určitě jeho výstup zaregistroval tlustý kuchař, který právě vystrčil hlavu z kuchyně, aby se podíval na nástěnné hodiny, protože svoje náramkové si nechal ležet na nočním stolku a možná se to svým způsobem obtisklo v nejedné muší hlavičce poletující prostorem navzdory švýcarským pořádkům.

Dr. Madera si ovšem také povšiml itala Scatola, který se tady zastavil při návratu ze své ranní procházky, ale nutno říci, že větší pozornost věnoval svému sousedu, mladému němci z Hamburku, s nímž se potkal dnes ráno u snídaně. Možná, že ale bylo spíše opačně, to mladý Castor potkal slavného filosofa, jehož podobu znal z obálek německých překladů jeho spisů a našel v sobě dost kuráže na to, aby ho oslovil a mistr ho kupodivu neodmítl a pozval ho na ranní procházku, kde se mu snažil osvětlit nedostatky Schnabelova myšlení a zároveň se nenápadně spřádal své homosexuální síti. V malém prostoru nádražní restaurace se tedy jak patrně odehrávaly pozoruhodné záležitosti, na něž ovšem Dr. Mader neměl čas pomyslet, neboť jeho klíčovým problémem byla ztráta obálky a protože byl opravdu hodně nervozní ani číšníkům nepoděkoval za odpověď a chvatně vystřelil ven, kde si objednal taxi, aby co nejrychleji celou věc vyřešil.

Nejdříve na taxikáře vyhrkl ať jede co to jde, že na penězích nezáleží, potom se zhroutil v rohu a jeho mysl se stala jednou velkou žlutou obálkou, která už ležela v černé diplomatce na předním sedadle černého jaguára, který právě vyjížděl z podzemních garáží sanatoria Berghof. Limuzína řízená krásnou ženou v černých přiléhavých šatech potom zamířila dolů do vsi směrem k nádraží a naproti ji krácel náš pošťák s vytřeštěným pohledem drmolící cosi o zavražděné neteři. V prudké zatáčce náhle opustil krajnici, patrně si chtěl zkrátit cestu po lesní pěšině, která prosvítala mezi borůvkám na opačné straně silnice, k níž ovšem již nedošel, protože žlutý mercedes z něj udělal modročervený mastný flek rozmáznutý v zeleném borůvčí kam už pouze mrtev doletěl a problém zavražděné neteře tady bude strašit dál a možná také i duch mrtvého pošťáka, každopádně taxikář strhnul vůz do protisměru a zde došlo k čelní srážce s černým jaguárem, skrz jeho čelní sklo vyletěla nejenom černá aktovka se žlutou obálkou, ale také černě oděná krasavice, která dále pokračoval v letu až k nejbližším borovicím, kde došlo ke změně její podoby v cosi, co by se dalo nazvat abstraktní malbou mladého schizofrenika nebo také metamorfóza krásy. Před vlastní proměnou z krasavice v kus krvavé fláky kolem ní opačným směrem proletěl hrůzou zbledlý taxikář, jenž přistál plnou rychlostí hlavou na skále, čímž se proměnil v postavu, s kterou se na stránkách tohoto románu patrně již nesetkáme. Když si ohlušený a zakrvácený Mader uvědomil, co se to vlastně

přihodilo, došlo k výbuchu palivové nádrže německého auta následkem čehož byl i se zadním sedadlem, automapou, slunečními brýlemi mrtvého taxikáře a mnoha dalšími díly a součástkami vymrštěn vzhůru, takže kdyby se trochu více soustředil měl by celou věc jako na dlani, ale pochopitelně byl rád že je rád a tak první věc, která upoutala jeho pozornost po celkem šťastném přistání, byla ohořelá černá aktovka opírající se o lýtko v černých síťových punčocháčích, které plynule přecházelo v chodidlo bez boty, která, byla to černá lodička na vysokém podpatku, ležela opodál.

